شواهد نشان می‌دهد غرب تلاش دارد نمونه‌ای از جابه‌جایی قدرت در سوریه را برای فلسطین تجویز کند

پروژه تبدیل اردوغان به قهرمان غزه

علی نیک‌پندار| در حالی که آتش‌بس شکننده غزه به‌تازگی اجرا شده و طرح ۲۰ ماده‌ای دونالد ترامپ برای «بازسازی خاورمیانه» در حال شکل‌گیری است، نشانه‌های روشنی از یک شیفت استراتژیک غرب - به‌ویژه ایالات متحده - در مسئله فلسطین مشاهده می‌شود؛ واگذاری پروژه حمایت از فلسطین به ترکیه. غرب نه تنها از این ایده استقبال کرده بلکه با تمام قوا در حال اجرای آن است: برجسته کردن نقش ترکیه به عنوان جایگزین دیپلماتیک و عملیاتی. الگویی تکراری از آنچه در سوریه پس از سقوط بشار اسد با موفقیت اجرا شد. در این میان، اسرائیل که بیشترین نفع را از این تغییرات می‌برد، ترجیح می‌دهد خوشحالی‌اش را پنهان کند تا چهره‌ای بی‌طرف از خود نشان دهد.

■ استقبال و اجرای فعال غرب در زمینه نقش ترکیه

از اکتبر ۲۰۲۳، وقتی حماس با اجرای عملیات طوفان الاقصی، اسرائیل را به یک سیاه‌چال امنیتی هدایت کرد، منطقه خاورمیانه به سمت گرفتن آرایشی جدید حرکت کرده است. به گزارش مؤسسه سیاست خاورمیانه، حالا پس از دو سال و سقوط دولت بشار اسد، ایالات متحده تحت رهبری ترامپ با خوشحالی طرحی را پیش می‌برد که ترکیه را به عنوان پل دیپلماتیک به جهان اسلام معرفی می‌کند و اجرای آن را با سرعت پی می‌گیرد. بیانیه مشترک مصر، قطر، ترکیه و آمریکا در اکتبر ۲۰۲۵ که از طرح ترامپ حمایت می‌کرد، ترکیه را به عنوان یکی از میانجی‌های اصلی بازسازی غزه برجسته کرد. اردوغان که از سال ۲۰۱۳ میزبان رهبران حماس بوده، حالا نقش «حامی دیپلماتیک» را ایفا می‌کند، با نفوذ اسلام‌گرایانه که حماس را به دیپلماسی شیفت می‌دهد. جی‌دی‌ونس، معاون ترامپ به‌تازگی گفت: «ما از نقش سازنده ترکیه در غزه قدردانی می‌کنیم و مشتاق اجرای کامل آن هستیم». FPRI گزارش داده است: «غرب با تخصیص بودجه بازسازی و حمایت دیپلماتیک، این انتقال را به‌طور فعال اجرا می‌کند». این رویکرد، روابط فلسطینی را به دیپلماسی اقتصادی ترکیه می‌برد، جایی که آنکارا کمک‌های بشردوستانه (مانند درمان مجروحان غزه) را با نظارت غربی ترکیب می‌کند.

■ سوریه؛ الگوی میدانی موفقیت‌آمیز

این راهبرد، تکرار چیزی است که در سوریه رخ داد؛ جایی که غرب با خوشحالی نقش ترکیه را برجسته کرده، آن را اجرا کرد و نتایج ملموسی بدست آورد. سقوط اسد در نوامبر ۲۰۲۴ با حمایت مستقیم ترکیه از تحریرالشام، نقطه عطف بود. به گزارش FPRI، آمریکا با اشتیاق از این فرصت برای ملت‌سازی با ترکیه استفاده کرد، جایی که تحریرالشام حالا دولت انتقالی سوریه را اداره می‌کند. ترامپ با برداشتن جایزه ۱۰ میلیون دلاری برای سر الجولانی و دیدار با او به‌عنوان مثلاً رئیس جمهور موقت سوریه، تحریم‌ها را در می ۲۰۲۵ لغو کرد؛ اقدامی که بیلبوردهای تشکرآمیز در دمشق را به دنبال داشت.

حالا ترکیه پایگاه‌های هوایی در مرکز سوریه دارد، ۴ میلیون پناهنده را بازمی‌گرداند و اقتصاد بازسازی را با قراردادهای ترکی پیش می‌برد. این «شیفت سه‌ستونی» آمریکا (اسرائیل، ترکیه و خلیج‌فارس) بدون استقرار نیروی نظامی غربی پیش رفته است. واشنگتن اینستیتوت گزارش داده است: «سوریه نشان داد جایگزینی با ترکیه می‌تواند ثبات بیاورد و غرب حالا با خوشحالی آن را در فلسطین تکرار می‌کند، اما چالش‌هایی مثل کردها باقی مانده است». فلسطین می‌تواند سوریه دوم باشد: خلع سلاح حماس در طرح ترامپ، اداره موقت نوار غزه توسط تکنوکرات‌های فلسطینی با نظارت ترکیه و اجرای فوری با حمایت مالی غربی. نهایی شدن این پروژه که هم در دسترس است و هم به نظر می‌رسد همه از انجام آن راضی هستند، زمینه را برای برطرف شدن نگرانی‌های غرب و اسرائیل نیز فراهم می‌کند.

■ خوشحالی پنهان اسرائیل از ایده غربی - ترکی

اسرائیل که بیشترین سود را از این تغییر تاکتیک‌ها می‌برد، ترجیح می‌دهد سکوت کند. واشنگتن اینستیتوت گزارش داده است: «اسرائیل از نقش ترکیه در سوریه سود برد، اما علناً مخالف است تا فشار بر حماس حفظ شود». در فلسطین، اسرائیل از میانجی‌گری ترکیه در آتش‌بس استقبال ضمنی کرده است. از طرفی حملات اخیر به دوحه (سپتامبر ۲۰۲۵) نشان‌دهنده فشار برای محدود کردن نقش قطر است، نه ترکیه. این حمله هرچند ناموفق بود اما به‌وضوح نشان داد قطر هم دیگر منطقه‌الفراغ رهبران حماس نیست. در نتیجه مشخصاً اسرائیل خوشحال است که ترکیه جایگزین می‌شود، اما همزمان نمی‌خواهد اردوغان را قهرمان فلسطین ببیند. این سکوت، بخشی از راهبرد هژمونیک اسرائیل است: سود ببر، اما چهره قربانی را حفظ کن.

این واگذاری که غرب با خوشحالی و تعهد کامل در حال اجرای آن است، خاورمیانه را به سمت نظم مطلوب ترامپ با محور اسرائیل، ترکیه و عربستان می‌برد.

باوجود این، همان‌طور که بروکینگز گزارش داده است: «بدون حقوق فلسطینی‌ها، ادغام منطقه‌ای ناقص می‌ماند». در هر حالتی که حقوق ملت فلسطین ندیده گرفته شود، ممکن است این ایده اجرایی نشود. شورای امنیت سازمان ملل در اکتبر ۲۰۲۵ بر دو دولت تأکید کرد، اما بدون پیشرفت واقعی، این واگذاری می‌تواند تنش‌های جدیدی بسازد.

گزارش

سندرم ملاقات‌های دیپلماتیک، از بوداپست تا پیونگ‌یانگ

آیا ترامپ دوباره کیم جونگ اون را خواهد دید؟

سید احمد موسوی | لغو پر سروصدای نشست اکتبر ۲۰۲۵ میان دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا و ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه در بوداپست، نگاه‌ها را به شرق آسیا معطوف کرده است؛ منطقه‌ای که ترامپ در دوره نخست ریاست جمهوری‌اش در سال ۲۰۱۸ توانست یکی از مناقشه‌برانگیزترین تحولات دیپلماتیک خود را رقم بزند؛ دیدار تاریخی با کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی. حالا زمزمه‌هایی از احتمال احیای این دیدار به گوش می‌رسد و اگرچه هیچ تأیید رسمی وجود ندارد، اما این ایده به‌وضوح نشانگر تغییر رویکرد دیپلماتیک دولت جدید ترامپ است. آنچه او می‌خواهد، روایت و داستانی است که قدرت و نفوذ آمریکا را به جهانیان نشان دهد. شبه‌جزیره کره با تمام چالش‌هایش، صحنه‌ای بی‌نظیر برای این داستان‌سرایی است.

■ محاسبات استراتژیک واشنگتن

در پشت این نمایش سیاسی، واشنگتن حساب‌های استراتژیک خود را دارد. احتمال بازگشت به میز مذاکره با کره‌شمالی نه صرفاً به خاطر خلع سلاح هسته‌ای، بلکه بیشتر به منظور تغییر معادلات قدرت در دو مثلث بزرگ ژئوپلیتیکی است؛ آمریکا-چین-روسیه و آمریکا-ژاپن-کره جنوبی.

با برقراری یک کانال مستقیم با کیم، ترامپ قصد دارد نفوذ مسکو و پکن بر پیونگ‌یانگ را کاهش دهد. روسیه و چین در سال‌های اخیر کره‌شمالی را به عنوان برگ برنده‌ای در رقابت‌های خود با آمریکا به کار گرفته‌اند و واشنگتن به دنبال راهی است تا این وابستگی را به حداقل برساند و جایگاه خود را به عنوان میانجی مستقل و قدرتمند حفظ کند.

از سوی دیگر، احیای گفت‌وگو با پیونگ‌یانگ می‌تواند به تقویت همکاری سه‌جانبه میان آمریکا، ژاپن و کره‌جنوبی کمک کند. واشنگتن نه تنها به دنبال بازدارندگی کره‌شمالی است، بلکه می‌خواهد رهبری خود در ساختار امنیتی شرق آسیا را در مواجهه با رقابت‌های روزافزون قدرت‌های بزرگ حفظ کند.

■ پیونگ‌یانگ از موضع قدرت مذاکره می‌کند

از دید کره‌شمالی، بازگشایی مسیر دیپلماتیک با آمریکا هرچند محدود، فرصتی است برای کاهش انزوای اقتصادی و کسب امتیازات سیاسی. اظهارات اخیر وزارت خارجه کره‌شمالی مبنی بر اینکه «گفت‌وگو با آمریکا به شرط احترام متقابل مانعی ندارد» نشان‌دهنده رویکردی محتاطانه اما باز است. با این حال، این رویکرد تنها زمانی قابل اجراست که پیونگ‌یانگ از موقعیت قدرت کافی برخوردار باشد.

اکنون کره شمالی دیگر مانند سال ۲۰۱۹ منزوی نیست. همکاری نظامی این کشور با روسیه، به‌ویژه پس از تشدید جنگ اوکراین، منافع قابل توجهی از جمله دسترسی به فناوری‌های پیشرفته نظامی و تجربیات میدان نبرد برایش به ارمغان آورده است. چین نیز همچنان کره‌شمالی را به عنوان یک سپر استراتژیک حیاتی در برابر نفوذ آمریکا می‌بیند.

از همه مهم‌تر، توان بازدارندگی هسته‌ای کره شمالی به شکل چشمگیری تقویت شده است. رونمایی از موشک قاره‌پیمای جدید هواسونگ-۲۰ و فعال شدن دوباره تأسیسات هسته‌ای یونگ‌بون نشانه‌هایی روشن از قدرت سیاسی و نظامی این کشور است که پیونگ‌یانگ را به سمت مذاکرات از موضع قدرت سوق می‌دهد.

این اقدامات همچنین به منزله تولید بحران‌های حساب‌شده برای افزایش اهرم چانه‌زنی است: ترامپ که سبک دیپلماسی‌اش مبتنی بر معامله‌گری سخت و محاسبه‌شده است، این بازی را می‌فهمد و بر این باور است که می‌تواند در آن موفق شود.

■ نشست آینده؛ نمایشی متفاوت با نگاهی واقع‌گرایانه

اگر نشست ترامپ و کیم در ماه‌های آینده برگزار شود، تکرار جلسات سنگاپور ۲۰۱۸ یا هانوی ۲۰۱۹ نخواهد بود. این بار رویکردها احتمالاً واقع‌بینانه‌تر، کمتر آرمان‌گرایانه و بیشتر محاسبه‌شده خواهد بود. هر دو رهبر اکنون محدودیت‌های دیپلماسی و همچنین قدرت نمادین صرف حضور در یک نشست را بهتر درک می‌کنند.

در منطقه‌ای که هر حرکت پیامدهای استراتژیک دارد، حتی «حضور یافتن» پیامی قوی است. برای ترامپ، این دیدار حامل پیام ساده و قدرتمند است به این معنا که آمریکا هنوز در رأس تحولات جهانی قرار دارد؛ نه از طریق زور، بلکه از طریق حضور فعال.

برای کیم جونگ اون نیز این نشانه‌ای است مبنی بر اینکه پیونگ‌یانگ بار دیگر نمی‌تواند نادیده گرفته شود.

تمرکز دوباره ترامپ بر شبه‌جزیره کره، تصویری عمیق‌تر از جهان‌بینی او ارائه می‌دهد؛ دنیایی که در آن، قدرت جهانی بر چند جبهه و از طریق رقابت‌های پیچیده تعریف می‌شود. در چنین فضایی، دیپلماسی نمادین یعنی هنر تبدیل دیده شدن به اهرم فشار، به ابزاری کلیدی بدل شده است.

سؤال اصلی دیگر این نیست که آیا ترامپ و کیم می‌توانند به یک توافق راهبردی دست یابند، بلکه این است آیا هر دو می‌توانند از هم برای روایت داستان‌های مورد نیازشان بهره ببرند؛ داستان بازگشت تسلط آمریکا و داستان مقاومت کره‌شمالی؛ در هر صورت، صحنه حاضر است و نگاه‌ها دوباره به شبه‌جزیره کره معطوف شده‌اند.

یادداشت

مجتبی خاتونی

اندر مصائب مادران آمریکایی

ایالات متحده آمریکا به گواه آمار و ارقام موجود، از سخت‌ترین کشورها برای «مادر بودن» به شمار می‌آید. از درصد بالای مادران مجرد و فرزندهای «تک والد»ی که تمام مسئولیت و فشار زندگی آن‌ها روی دوش مادران است، تا نامساعد بودن شرایط و موقعیت‌های شغلی و حمایت‌های عمومی و دولتی از آن‌ها. حال در این وضعیت بغرنج، با روی کار آمدن دولت دوم ترامپ که با داعیه‌هایی مانند بازگشت به خانواده و علَم‌کردن نشانه‌های مذهبی (به‌ویژه مسیحیت کاتولیک) به کاخ سفید بازگشته است، مفهوم «مادر» در ایالات متحده با بحرانی جدید مواجه شده است.

همین چند روز پیش بود که سخنگوی کاخ سفید در پاسخ به خبرنگار منتقدی که درباره میزبانی دیدار احتمالی ترامپ و پوتین و اینکه چه کسی بوداپست، پایتخت مجارستان را پیشنهاد داده است، عبارتی را به کار برد که شاید در محاورات روزمره ولگردهای خیابانی واشنگتن قابل تحمل‌تر باشد تا یک کنفرانس خبری! کارولین لیویت بلافاصله پس از این سؤال با لحنی تهاجمی به خبرنگار گفت: «ننه‌ات!» (عامل انتخاب بوداپست به عنوان شهر میزبان دیدار آینده پوتین و ترامپ بوده است) پاسخی جنجالی که همان روز، سروصدای زیادی در میان رسانه‌ها و افکار عمومی به‌پا کرد و در حالی که طیف حامی ترامپ، این پاسخ را بامزه و رندانه تلقی کردند، بسیاری از منتقدان، آن را نشانه‌ای از افول اصول اخلاقی در ایالات متحده آمریکا، آن هم در عالی‌ترین سطوح دانسته و خواستار عذرخواهی خانم سخنگو شدند.

اما این، پایان ماجرا نبود! فردای آن روز، دیدار ترامپ و زلنسکی (رئیس جمهور اوکراین) فارغ از متن پررنگ و مهمی که داشت و حاکی از فشار دولت آمریکا به کمدین سابق و رئیس جمهور فعلی برای واگذاری بخش‌های وسیعی از سرزمین‌های خود به طرف روسی در ازای آتش‌بس بوده است، با یک حاشیه جدی نیز همراه بود. در این جلسه، پیتر هگست، وزیر جنگ آمریکا با کراواتی مرکب از رنگ‌های آبی، سفید و قرمز و البته با توالی رنگی که یادآور پرچم روسیه بود، حاضر شده و به سرعت مورد توجه رسانه‌ها و به‌ویژه منتقدان اغلب دموکرات و حامی اوکراین- زلنسکی قرار گرفت. حاشیه‌ای که به پنتاگون نیز کشیده شد و سخنگوی ساختمان جنگ آمریکا، به شکل عجیبی با پاسخی مشابه به استقبال آن رفت. آنجا که «شان پارنل» در پاسخ به سؤال خبرنگار «هافینگتون‌پُست» درباره اینکه چه کسی کراوات وزیر جنگ آمریکا در دیدار اخیر دونالد ترامپ و ولودیمیر زلنسکی را خریده، به مادر خبرنگار سؤال‌کننده توهین کرد. پارنل در پاسخ به سؤال این خبرنگار نوشت: «ننه‌ات آن را خریده است. احمق! این یک کراوات میهن‌پرستانه آمریکایی است».

خجالت‌آور، شاید کمترین توصیف برای سطح سخیف ادبیات و گونه مواجهه دولت ترامپ در برابر منتقدان حتی داخلی خود است. نمونه عینی‌تر آن در ویدئو منتشرشده توسط ترامپ که در آن، او را سوار بر بمب‌افکنی با مهمات «مدفوع» نشان می‌داد که آن‌ها را بر سر میلیون‌ها مخالف خود در خیابان‌های آمریکا می‌ریخت، در مقیاسی جهانی مشاهده شد و اکنون، افکار عمومی را با این سؤال جدی روبه‌رو کرده است که فارغ از همه مناسبات سیاسی، اقتصادی و نظامی، آیا اصولاً ایالات متحده آمریکا از کمترین حد صلاحیت اخلاقی (حتی ظاهری) برای رهبری جامعه جهانی برخوردار است و پاسخی که به‌وضوح و شدت، منفی است.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای – نوبت دوم

شرکت آب و فاضلاب استان زنجان در نظر دارد انجام بخشی از خدمات مشترکین با اطلاعات مشروحه ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید .
۱-نام و نشانی مناقصه گذار : زنجان ، اتوبان ۲۲ بهمن ، بلوار شهید آوینی ، جنب پل زیرگذر قائم ، کد پستی : ۴۵۱۴۸۶۸۹۰۶
۲-عنوان و مشخصات کلی مناقصه :

شماره مناقصه	موضوع	شماره فراخوان	مبلغ برآورد اولیه (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (ریال)	محل تامین اعتبار	مبلغ پیش پرداخت	مدت پیمان	تاریخ دریافت اسناد	مهلت بارگذاری اسناد	زمان و محل گشایش پاکات	محل دریافت و تحویل اسناد
۱۴۰۴-۷۵	قرائت کنتورهای مشترکین و پخش قبوض و وصول مطالبات معوقه امور شرق شهرستان زنجان (شهری و روستایی)	۲۰۰۴۰۰۱۲۳۰۰۰۰۰۴۶	۹۱,۶۷۸,۵۴۵,۰۰۰	۴/۵۸۴/۰۰۰/۰۰۰	منابع داخلی شرکت (جاری)	ندارد	۱۲ ماه	از ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۳ لغایت ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۰	حداکثر تا ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰	ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰ در دفتر حقوقی	از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی به آدرس www.setadiran.ir
۱۴۰۴-۷۶	قرائت کنتورهای مشترکین و پخش قبوض و وصول مطالبات معوقه امور غرب شهرستان زنجان (شهری و روستایی)	۲۰۰۴۰۰۱۲۳۰۰۰۰۰۴۷	۶۷,۲۵۵,۶۵۰,۰۰۰	۳/۳۶۳/۰۰۰/۰۰۰							
صلاحیت مورد نیاز	دارندگان رتبه بهره برداری از تاسیسات آب شرب در رسته تامین، انتقال و توزیع از شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور و شرکتهایی که کلیه مراحل تشخیص صلاحیت فوق را طی نموده و نام آنها در سایت www.nww.ir درج گردیده است. یا دارندگان صلاحیت در رشته خدمات عمومی و امور تاسیسات از اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی. کلیه مناقصه گران می بایست یک مورد سابقه کار و یک مورد رضایت نامه از کارفرمای قبلی (آخرین پیمان و قرارداد طی ۳ سال اخیر) خود را ارائه نمایند . *شرکت ها و پیمانکاران محلی که توسط مدیریت امور مربوطه تائید و معرفی می شوند نیاز به سابقه کار در آبفا ندارند .										

۳-نکته مهم: مناقصه گران جهت شرکت در مناقصه حتماً می بایست در بازه ی زمانی فوق نسبت به دریافت اسناد فقط از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) اقدام نمایند در غیر این صورت امکان بارگذاری و شرکت در مناقصه برای ایشان میسر نخواهد بود. معامله از ثبت و دریافت اسناد تا ارسال پاکات توسط مناقصه گران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی انجام خواهد شد .
۴-مدت اعتبار پیشنهادها : مدت اعتبار پیشنهادها ۳ ماه از تاریخ آخرین مهلت تسلیم پیشنهادها بوده و قابل تمدید تا ۳ ماه دیگر می باشد .
تذکر : مناقصه گران می بایست اصل تضمین شرکت در مناقصه را علاوه بر ثبت در سامانه ستاد ، در یک پاکت دربسته تا یک ساعت قبل از بازگشایی پاکات به دفتر قراردادهای شرکت آب و فاضلاب استان تحویل نمایند . ۵-سایتهای ثبت آگهی : http://tender.nww.ir, http://iets.mporg.ir ۶ - علاوه بر صلاحیت پیمانکاری ، داشتن صلاحیت ایمنی برای شرکت در مناقصه الزامی می باشد .
۷-سایر مدارک ، شرایط و اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است . ۸- هزینه کلیه آگهی ها به عهده برندگان مناقصه می باشد .
دفتر روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب استان زنجان

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده شرکت بازرگانی پدیده پارسیان توس
به شماره ثبت ۱۹۷۶۰ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۳۵۲۸۱۲

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت و یا نمایندگان قانونی آنان دعوت به عمل می آید در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که راس ساعت ۸ صبح روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۱ در آدرس شاندیز - تبش ولیعصر ۱۱ - دفتر جلسات در بخش اداری رستوران پدیده برگزار می گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه : ۱- افزایش سرمایه
۲- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده میباشد.
هیات مدیره شرکت بازرگانی پدیده پارسیان توس